

רע"פ 1605/15 - אברהים מוסא נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1605/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

אברהים מוסא

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת, בע"פ 61932-11-14, מיום 10.2.2015, שניתן על-ידי כב' השופטים א' הלמן - אב"ד; י' שיטריט; ס' דבור

בשם המבקש:

עו"ד יוסף סמארה; עו"ד גסאן סג'ראוי

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת, בע"פ 61932-11-14 (שניתן על-ידי כב' השופטת א' הלמן - אב"ד; י' שיטריט; ס' דבור), מיום 10.2.2015, בגדרו התקבל, באופן חלקי, ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בנצרת (להלן: בית המשפט לתעבורה), בגמ"ר 223-06-13, מיום 26.10.2014, שניתן על-ידי כב' השופט א' אחטר.

2. בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש, עד להחלטה בבקשה לרשות ערעור. בהחלטתי מיום 3.3.2015, נעתרתי לבקשה והוריתי על עיכוב ביצוע העונש.

עמוד 1

3. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: גרם מוות ברשלנות, לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וסעיפים 64 ו-40 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה בקלות ראש וברשלנות אשר גרמה חבלות לאדם ונזק לרכוש, לפי סעיפים 62(2) ו-38(2)(3) לפקודת התעבורה; נהיגת רכב שמצבו מונע את השליטה בו, לפי תקנה 27(ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: תקנות התעבורה), וסעיף 68 לפקודת התעבורה; וסטייה מנתיב נסיעה, לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, וסעיף 68 לפקודת התעבורה.

מעובדות כתב האישום שהוגש נגד המבקש, עולה כי ביום 21.3.2013, סמוך לשעה 18:40, נהג המבקש ברכב טרנספורטר (להלן: הרכב) ברחוב 1055 בשכונת פאחורה בנצרת (להלן: הכביש), ובהגיעו להצטלבות בין הכביש לרחוב 1055, החל המבקש בנסיעה קדימה. קטע הכביש במקום הוא בעל שיפוע ירידה חדה בכיוון בו נסע המבקש, וקיימת מדרכה רק בצידו השמאלי, בכיוון נסיעת המבקש, בעוד שבצידו הימני, מגיע הכביש עד למבנים. כאשר הגיע המבקש לצומת, והתיישר עם רכבו על הכביש, כבה מנוע רכבו, והמבקש דרדר את רכבו, תוך ניצול שיפוע הירידה בכביש, במטרה להניע את הרכב. באותה עת, צעדו בצידו הימני של הכביש, בצמוד לקיר אחד המבנים, ובכיוון נסיעת הרכב, המנוח ובנו (להלן: הולכי הרגל). הרכב התקרב אל הולכי הרגל תוך כדי התדרדרות, כאשר גבם של השניים מופנה אליו. בכיוון ההפוך לכיוון נסיעתו של המבקש, נסע מחמוד רחאל ברכב טרנספורטר (להלן: הטרנספורטר), כשעימו בנו התינוק, ואחרי הטרנספורטר ולאחר הכיוון, נסעה ג'אקלין אבו שיכה ברכב מסוג פיג'ו (להלן: הפיג'ו). תוך כדי התדרדרות, הרכב סטה ימינה, כך שחזיתו פגעה בהולכי הרגל. בהמשך, סטה הרכב שמאלה והתנגש עם חזיתו בחזית הטרנספורטר. כתוצאה מהפגיעה, נדחף הטרנספורטר לאחור, ופגע עם חלקו האחורי בחזית הפיג'ו שהגיע מאחוריו. המבקש המשיך בהתדרדרות במורד הכביש עד שרכבו נבלם, עקב התנגשות בעמוד חשמל, אשר היה בצידו השמאלי של הכביש (להלן: התאונה). כתוצאה מהתאונה, נפגע המנוח באורח אנוש, ונפטר זמן קצר לאחר מכן. בנו של המנוח, בנו הפעוט של נהג הטרנספורטר והמבקש עצמו, נפגעו באורח קל ונזקקו לטיפול רפואי. שלושת כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

4. המבקש כפר תחילה במיוחס לו, אך ביום 12.5.2014, לאחר שנשמעה עדותו של בנו של המנוח, חזר בו המבקש מכפירתו והודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום. בהתאם לכך, הורשע המבקש, על פי הודאתו, ונפסל מלנהוג עד לתום ההליכים נגדו.

5. ביום 26.10.2014, נגזר דינו של המבקש, בהתאם להוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין. בית משפט השלום קבע את מתחם הענישה ההולם את נסיבות ביצוע העבירות, בהדגישו את החומרה היתרה הגלומה בעבירת גרימת המוות ברשלנות, תוך הפנייה לפסיקה רלוונטית. בית משפט השלום נתן דעתו גם לנסיבות האישיות של המבקש; לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו; לחרטה שהביע; לנטילת האחריות למעשיו; ולהיעדר עבר פלילי. לאחר איזון בין השיקולים השונים, החליט בית משפט השלום שלא לקבל את המלצת שירות המבחן להשית על המבקש עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, וגזר על המבקש את העונשים הבאים: 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש עבירה של נהיגה בזמן פסילה או גרימת מוות ברשלנות; 12 שנות פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה; 8 חודשי פסילה על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש עבירה של נהיגה בזמן פסילה או גרימת מוות ברשלנות; 6 חודשי פסילה על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש כל עבירה המנויה בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה; קנס בסך של ₪ 1,500; ופיצוי כספי בסך של

4,500 ₪ למשפחת המנוח.

6. המבקש ערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי בנצרת, וביום 10.2.2015, בהתאם להמלצת בית המשפט, הגיעו הצדדים להסדר, לפיו יתקבל ערעורו של המבקש, באופן שתקופת המאסר לריצוי בפועל שהוטלה עליו, תקוצר ותועמד על 9 חודשי מאסר. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם.

הבקשה לרשות ערעור

7. טענותיו של המבקש מכוונות כולן להתערבות בעונש שהושת עליו, ועיקר הטענות נסוב סביב העובדה כי הערכאות הקודמות בחרו שלא לאמץ את המלצתו של שירות המבחן, כאשר הושת על המבקש עונש מאסר "מאחורי סורג ובריח".

דיון והכרעה

8. אין כל ממש בבקשה ודינה להידחות. מפרוטוקול הדיון בערעור, עולה כי עונש המאסר לריצוי בפועל שהושת על המבקש, הושג בהסכמת הצדדים, בהתאם להמלצתו של בית המשפט המחוזי. בנסיבות אלו, אינני רואה כיצד ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק דין, שניתן כאמור בהסכמת הצדדים, ומנימוק זה בלבד דינה של בקשת רשות הערעור להידחות.

9. למעלה מן הצורך, ייאמר, כי כאשר מדובר בבקשה שעניינה מידת העונש, תינתן רשות ערעור "בגלגול שלישי", רק במקרים מצומצמים, אשר ניכרת בהם חריגה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים (רע"פ 1108/15 שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.2.2015); רע"פ 1078/15 קרק נ' מדינת ישראל (15.2.2015); רע"פ 11/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.1.2015)). לאחר עיון בבקשה, מצאתי כי העונש שנגזר על המבקש מבטא, באופן הולם, את מדיניות הענישה במקרים כגון דא, ואיננו סוטה ממנה (השוו: רע"פ 8992/14 אברהם רפאל נ' מדינת ישראל (20.1.2015); רע"פ 329/14 אנדריי פושינסקי נ' מדינת ישראל (19.3.2014); רע"פ 9454/12 טקאטקה נ' מדינת ישראל (7.1.2013)).

10. כפי שנקבע, לא אחת, בפסיקתו של בית-משפט זה, מדיניות הענישה הראויה בעבירות של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות, הינה, ככלל, השתת עונש מאסר בפועל. בכך ניתן ביטוי לערך קדושת החיים ולשיקולי ההרתעה (ע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל (16.11.2009)). סבורני כי, בעניינו של המבקש, לא מתעורר כל חשש לעיוות דינו או אי צדק מהותי שנגרם לו, ולטעמי בית המשפט המחוזי לא חרג ממדיניות הענישה המקובלת, בהטילו על המבקש, בין היתר, עונש של תשעה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

11. סיכומי של דבר, לא מצאתי מקום לדון בעניינו של המבקש בהליך שיפוטי נוסף, והנני דוחה את הבקשה למתן רשות ערעור.

12. עיכוב ביצוע העונש עליו הוריתי בהחלטתי מיום 3.3.2015, יבוטל. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 31.3.2015, עד לשעה 10:00 בימ"ר קישון כשברשותו תעודת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ט באדר התשע"ה (10.3.2015).

ש ו פ ט
